

halvtreds Deputationer, der mødte op i Udvalget, det samme Ord blive brugt, et Ord, der blev indprentet i Bevidstheden Gang efter Gang, nemlig Ordet *Deblussering*. Mange mente, at de havde faaet for lidt ved den kommende Lønordning, men de understregede altid deres Krav ved at henvise til andre, som de mente havde faaet en gunstigere Stilling i Forhold til dem. Nu kan man jo nok lade haant derom og sige, det er den pure Misundelse. Men der er alligevel den Realitet bag ved, at man sammenligner sit Arbejde med andres, som man før har delt Ansvar og Arbejde med, og man kan med nogen Ret kræve, at man under den nye Ordning ogsaa kommer til med Hensyn til Løn at staa paa Højde med dem, som man tidligere har været ligestillet med. Det er af den allerstørste Betydning, at vi alle søger at medvirke til Ligestilling i saadanne Forhold. Derfor falder der, synes jeg, et meget stort Ansvar paa Københavns Kommunalbestyrelse. Naar vi her i Rigsdagen har vedtaget en omfattende Lønforhøjelse, er det sørgeligt at se, at Københavns Kommune kommer med en Lønreform, som fra alle Sider erkendes at være et ganske betydeligt Overbud. Nu er alle Partier enige om, at Staten ikke kan skride til yderligere Løntillæg i den kommende Tid. Det er udtalt af Regeringspartiets Ordfører i Lønningssager, det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Kofoed), og det blev forleden Dag, ganske vist i en Sidebemærkning, udtalt af det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen). Hans Udtalelse lød saaledes: „Vi forstaar, at naar Statsfunktionærene i disse Dage kommer og forlanger yderligere Lønstigning, er der ikke andet for end at sige til dem: det kan ikke lade sig gøre.“ Naar dette er Tilfældet, falder der et ret stort Ansvar paa de Mænd her i Rigsdagen, som har Føling med Ledelsen af Københavns Kommune, og paa de Mænd, som medvirkede til en Ordning, hvorefter Statens Tjenestemænd nødvendigvis maatte sige: Nu er Tjenestemændene under Københavns Kommune bedre stillede end vi og faar højere Løn for samme Arbejde. Naar man ved, at Staten ikke magter at øge sine Folks Lønninger yderligere, er der efter min Mening skabt et Forhold, som let bevirker en Misfornøjelse, som disse Medlemmer har været medvirkende til at rejse, uden at de samme Medlemmer er i Stand til at gøre det fjerneste for at dæmpe den.

Jeg vil give min Tilslutning til de

Udtalelser, der blev fremsat af det ærede Medlem fra Bornholm om Sparsommelighed ved Ansættelse af nye Tjenestemænd. Det er ret og rimeligt, at Tjenestemændene faar en ordentlig Løn, og at der er et forsvarligt og passende Antal ansat; men jeg vil ogsaa meget bede Regeringen om nøje at overveje Sagen, inden den kommer med Forslag om nye Stillingers Oprettelse, om Ansættelse af flere Tjenestemænd, thi selvfølgelig magter Rigsdagen vel at hindre dette, og jeg haaber ogsaa, at den vil gøre det overalt, hvor det er paa-krævet, men naar Sagen først er rejst fra Ministerbænken, er det altid noget vanskeligere for Rigsdagen at modsætte sig.

Jeg omtalte i Fjor Nødvendigheden af at skaffe Arbejde i Stedet for at give Understøttelse, og jeg rejste Krav om, at Trafikministeren kom med Forslag om Ændringer i Jernbanelovene, saaledes at der kunde gives Bevillinger til mere end 4 Baner om Aaret. Dette er sket, og jeg vil takke den højtærede Trafikminister for, at han har efterkommet min Opfordring. Jeg er vidende om, at der er meddelt Eneretsbevilling til adskillige Privatbaner siden, og jeg tror, at Arbejdet er gaaet ret tilfredsstillende. Jeg vil tillade mig i Offentlighedens Interesse at spørge Trafikministeren, til hvor mange Privatbaner der nu er givet Eneretsbevilling, og hvor mange der kan faa deres Sager i Orden, saaledes at der kan gives dem Eneretsbevilling indenfor en rimelig Tid. Jeg tror, det vil være ret paa-krævet, at Offentligheden faar dette klarlagt.

Det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds omtalte en Sag, som han, og ogsaa jeg, plejer at omtale. Jeg havde ikke tænkt mig at omtale denne Sag i Aar; naar man bliver ved at omtale en Sag, og det viser sig, at der ikke tages Hensyn dertil, bliver man selvfølgelig ked af det i Længden. Det ærede Medlem fra Bornholm rejste alligevel Spørgsmaalet om Overvejelse af Auktionsforholdene i Danmark, og da Spørgsmaalet nu er rejst igen i Aar, vil jeg give det ærede Medlem min Tilslutning. Jeg tror, det er paa-krævet, at den Sag bliver undersøgt, og at vi en Gang naar til at faa nedsat en mindre Kommission til at tage den under Overvejelse.

Der er af adskillige Medlemmer talt om de vanskelige Arbejdsforhold; det er antydnet, at man kunde tænke sig, at ved næste Valgkamp vilde man ikke benytte Krigsfrygten i Agitationen, men Bolschevikforskrækkelse og Syndikalistforskrækkelse.